

Inventarierea patrimoniului la 31.12.2019 – procedura de la A la Z

consultant fiscal
Ionuț JINGA

SPECIALISTUL
COMENTEAZĂ

Nu există situație financiară anuală care să exprime fidel realitatea patrimonială a unei entități, a poziției financiare și a performanței sale, fără să țină seama de inventarierea elementelor de activ sau pasiv cuprinse în bilanțul contabil.

Inventarierea patrimoniului reprezintă **ansamblul operațiunilor prin care se constată existența tuturor elementelor** de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii, cantitativ-valoric sau numai valoric, după caz, la data la care aceasta se efectuează.

Potrivit Legii contabilității, entitățile au obligația să efectueze inventarierea generală a elementelor de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii deținute la începutul activității, cel puțin o dată în cursul exercițiului financiar, precum și în cazul fuziunii, divizării sau lichidării și în alte situații prevăzute de lege. Evaluarea elementelor deținute cu ocazia inventarierii și prezentarea acestora în situațiile financiare anuale se fac potrivit reglementărilor contabile aplicabile (O.M.F.P. nr. 1.802/2014).

Inventarierea se efectuează în conformitate cu prevederile O.M.F.P. nr. 2.861/2009 privind organizarea și efectuarea inventarierii elementelor de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii.

Cine are obligația efectuării inventarierii

Societățile comerciale, societățile/companiile naționale, regiile autonome, institutele naționale de cercetare-dezvoltare, societățile cooperatiste și celelalte persoane juridice au obligația să efectueze inventarierea generală a elementelor de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii deținute la începutul activității, cel puțin o dată în cursul exercițiului financiar, precum și în cazul fuziunii, divizării sau lichidării și în alte situații prevăzute de lege, cum ar fi:

- la cererea organelor de control, cu prilejul efectuării controlului, sau a altor organe prevăzute de lege;
- ori de câte ori sunt indicii că există lipsuri sau plusuri în gestiune, care nu pot fi stabilite cert decât prin inventariere;
- ori de câte ori intervine o predare-primire de gestiune;
- cu prilejul reorganizării gestiunilor;
- ca urmare a calamităților naturale sau a unor cazuri de forță majoră.

Sanctiunile pentru neefectuarea inventarierii

Potrivit art. 41 pct. 2 lit. d) și art. 42 alin. (1) din Legea contabilității nr. 82/1991, constituie contravenție „nerespectarea reglementărilor emise de Ministerul Finanțelor Publice, respectiv de instituțiile cu atribuții de reglementare în domeniul contabilității cu privire la efectuarea inventarierii”.

ATENȚIE!

Contravenția se sancționează cu **amandă de la 400 lei la 5.000 lei!**

Ce prevăd Reglementările contabile privind inventarierea

Conform O.M.F.P. nr. 1.802/2014 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, în situațiile financiare anuale, elementele de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii se reflectă și se evaluează la valoarea contabilă, pusă de acord cu rezultatele inventarierii.

Valoarea de inventar a unui activ reprezintă valoarea contabilă a activului, stabilită cu ocazia evaluării la inventariere, respectiv valoarea înscrisă în listele de inventariere.

În scopul efectuării inventarierii, conducerea entității trebuie să stabilească proceduri proprii, cu respectarea prevederilor legale.

În vederea desfășurării în bune condiții a operațiunilor de inventariere și evaluare, în comisiile de inventariere vor fi numite persoane cu pregătire corespunzătoare, tehnică și economică, cunoscătoare a domeniului de activitate.

La stabilirea valorii de inventar a bunurilor se va aplica principiul prudenței, potrivit căruia se va ține seama de toate ajustările de valoare datorate depreciilor sau pierderilor de valoare.

Pentru elementele de natura activelor înregistrate la cost, diferențele constatate în minus între valoarea de inventar și valoarea contabilă se evidențiază distinct în contabilitate, în conturi de ajustări, aceste elemente menținându-se la valoarea lor de intrare.

Procedura de efectuare a inventarierii patrimoniului

Este descrisă de O.M.F.P. nr. 2.861/2009 pentru aprobarea Normelor privind organizarea și efectuarea inventarierii elementelor de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii

Inventarierea elementelor de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii reprezintă ansamblul operațiunilor prin care se constată existența tuturor elementelor respective, cantitativ-valoric sau numai valoric, după caz, la data la care aceasta se efectuează.

Răspunderea pentru buna organizare a lucrărilor de inventariere, potrivit prevederilor Legii nr. 82/1991, republicate, și în conformitate cu reglementările contabile aplicabile, revine **administratorului**, ordonatorului de credite sau altei persoane care are obligația gestionării entității. În vederea efectuării inventarierii, aceste persoane aprobă proceduri scrise, adaptate specificului activității, pe care le transmit comisiilor de inventariere.

Inventarierea elementelor de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii se efectuează de către comisii de inventariere, numite prin **decizie** scrisă. În decizia de numire se menționează în mod obligatoriu componenta comisiei (numele președintelui și ale membrilor comisiei), modul de efectuare a inventarierii, metoda de inventariere utilizată, gestiunea supusă inventarierii, data de începere și de terminare a operațiunilor.

La entitățile al căror număr de salariați este redus, inventarierea poate fi efectuată de către o singură persoană. În această situație, răspunderea pentru corectitudinea inventarierii revine administratorului, ordonatorului de credite sau altei persoane care are obligația gestionării entității respective.

Inventarierea și evaluarea elementelor de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii se pot efectua atât cu salariați proprii, cât și pe bază de contracte de prestări de servicii încheiate cu persoane juridice sau fizice cu pregătire corespunzătoare.

Din comisia de inventariere nu pot face parte gestionarii depozitelor supuse inventarierii, contabilii care țin evidența gestiunii respective și nici auditorii interni sau statutari.

Prin proceduri interne, entitățile pot stabili ca la efectuarea operațiunilor de inventariere să participe și contabilii care țin evidența gestiunii respective, fără ca aceștia să facă parte din comisie.

Membrii comisiilor de inventariere nu pot fi înlocuiți decât în cazuri bine justificate și numai prin decizie scrisă, emisă de către cei care i-au numit.

În condițiile în care entitățile nu au niciun salariat care să poată efectua operațiunea de inventariere, aceasta se efectuează de către administratori.

Principalele măsuri organizatorice care trebuie luate de către comisia de inventariere sunt următoarele:

a) înainte de începerea operațiunii de inventariere să ia de la gestionarul răspunzător de gestiunea bunurilor o declarație scrisă din care să rezulte dacă:

- gestionează bunuri și în alte locuri de depozitare;
- în afara bunurilor entității respective are în gestiune și alte bunuri aparținând terților, primite cu sau fără documente;
- are plusuri sau lipsuri în gestiune, despre a căror cantitate ori valoare are cunoștință;
- are bunuri nerecepționate sau care trebuie expediate (livrate), pentru care s-au întocmit documentele aferente;
- a primit sau a eliberat bunuri fără documente legale;
- deține numerar sau alte hârtii de valoare rezultate din vânzarea bunurilor aflate în gestiunea sa;
- are documente de primire-eliberare care nu au fost operate în evidența gestiunii sau care nu au fost predate la contabilitate.

De asemenea, gestionarul va menționa în declarația scrisă felul, numărul și data ultimului document de intrare/ieșire a bunurilor în/din gestiune;

b) să identifice toate locurile (încăperile) în care există bunuri ce urmează a fi inventariate;

c) să asigure închiderea și sigilarea spațiilor de depozitare, în prezența gestionarului, ori de câte ori se întrerup operațiunile de inventariere și se părăsește gestiunea.

SC Pescărușul Albastru SRL
CF RO 111112222

DECLARAȚIE DE INVENTAR

Subsemnata Nicolescu Maria, gestionar al SC Pescărușul Albastru SRL, declar:

Toate valorile materiale și bănești aflate în gestiunea mea se găsesc în locurile: locul de desfășurare a activității

Posed/Nu posed valori materiale și bănești aparținând terților.

Am/Nu am cunoștință de existența unor plusuri sau minusuri

Am/Nu am eliberat valori materiale și bănești fără documente legale.

Am/Nu am valori materiale nerecepționate sau care trebuie expediate, pentru care nu s-au întocmit documentele.

Am/Nu am documente de primire-eliberare care nu au fost operate în evidența operativă sau nu au fost predate la contabilitate.

Dețin/Nu dețin numerar din vânzarea mărfurilor aflate în gestiune.

Ultimele documente de intrare sunt: Factura 1253200/30.12.2019

Ultimele documente de ieșire sunt : BON FISCAL 468/30.12.2019

Dacă mai aveți ceva de adăugat

Semnături

Data în fața noastră

Gestionar

Data ora

Pe toată durata inventarierii, programul și perioada inventarierii se afișează la loc vizibil.

Stabilirea stocurilor faptice se face prin numărare, cântărire, măsurare sau cubare, după caz, și se înscriu în **listele de inventariere**.

Fuziune prin absorbție. Monografie contabilă

expert contabil
Otilia ROMAN

MONOGRAFIE
CONTABILĂ

La firma F se primesc mereu adrese de la ANAF din diferite județe ale țării cerându-se date despre diferiți presupuși clienți ai societății. Aceștia emit facturi cu datele de identificare ale unității.

Cineva a furat datele firmei și în fiecare lună administratorul trebuie să dea cu subsemnatul. Domnii de la ANAF care au fost în verificare au sugerat să se închidă firma și să înființeze o firmă nouă.

Care sunt pașii de urmat? Care este monografia contabilă pentru o fuziune prin absorbție? Ce implicații fiscale presupune această operațiune?

Operațiunea de fuziune prin absorbție este o operațiune de reorganizare a societăților, prin care o societate deja existentă preia toate activele și pasivele uneia sau mai multor societăți, aceasta/acestea din urmă radiindu-se de la ONRC, însă fără lichidare.

De asemenea, o altă formă a fuziunii constă în transferul în totalitate al patrimoniului unei/unor societăți către o societate nou-constituită în acest scop.

Fuziunea a două sau mai multor societăți, prin absorbție sau prin constituirea unei noi societăți, este o operațiune complexă și de durată.

Aspectele ce trebuie avute în vedere pentru realizarea unei fuziuni sunt de natură juridică, contabilă și fiscală.

Operațiunea de fuziune presupune înscrierea la fiecare ONRC unde este înregistrată fiecare societate (dacă societățile participante la fuziune sunt din aceeași localitate, atunci mențiunile privind fuziunea se vor înscrie la același ONRC).

Baza legală pentru fuziune este dată, în principal, de următoarele prevederi legale (fără a fi limitative):

A) Din punct de vedere juridic:

a) Norma generală – Noul Cod civil:

„Art. 232: Noțiunea

Reorganizarea persoanei juridice este operațiunea juridică în care pot fi implicate una sau mai multe persoane juridice și care are ca efecte înființarea, modificarea ori încetarea acestora.

Art. 233: Modurile de reorganizare

Reorganizarea persoanei juridice se realizează prin fuziune, prin divizare sau prin transformare.

Reorganizarea se face cu respectarea condițiilor prevăzute pentru dobândirea personalității juridice, în afară de cazurile în care, prin lege, actul de constituire sau statut se dispune altfel.

Art. 234: Fuziunea

Fuziunea se face prin absorbția unei persoane juridice de către o altă persoană juridică sau prin contopirea mai multor persoane juridice pentru a alcătui o persoană juridică nouă.

Art. 235: Efectele fuziunii

În cazul absorbției, drepturile și obligațiile persoanei juridice absorbite se transferă în patrimoniul persoanei juridice care o absoarbe.

Art. 242: Data transmiterii drepturilor și obligațiilor

- (1) În cazul reorganizării persoanelor juridice supuse înregistrării, transmiterea drepturilor și obligațiilor se realizează atât între părți, cât și față de terți, numai prin înregistrarea operațiunii și de la data acesteia.
- (2) În ceea ce privește celelalte persoane juridice nesupuse înregistrării, transmiterea drepturilor și obligațiilor, în cazurile prevăzute la alin. (1), se realizează atât între părți, cât și față de terți, numai pe data aprobării de către organul competent a inventarului, a bilanțului contabil întocmit în vederea predării-primirii, a evidenței și a repartizării tuturor contractelor în curs de executare, precum și a oricăror alte asemenea acte prevăzute de lege.
- (3) În cazul bunurilor imobile care fac obiectul transmisiunii, dreptul de proprietate și celelalte drepturi reale se dobândesc numai prin înscrierea în cartea funciară, în baza actului de reorganizare încheiat în forma autentică sau, după caz, a actului administrativ prin care s-a dispus reorganizarea, în ambele situații însoțit, dacă este cazul, de certificatul de înregistrare a persoanei juridice nou-înființate.

Art. 243: Opoziții

- (1) Actele prin care s-a hotărât reorganizarea pot fi atacate, dacă prin lege nu se dispune altfel, prin opoziție, de către creditorii și orice alte persoane interesate, în termen de 30 de zile de la data când au luat cunoștință de aprobarea reorganizării, dar nu mai târziu de un an de la data publicării acesteia, sau, după caz, de la data aprobării acesteia de către organul competent, potrivit legii.
- (2) Opoziția suspendă executarea față de oponenti până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, în afară de cazul în care persoana juridică debitoare face dovada executării obligațiilor sau oferă garanții acceptate de creditorii ori încheie cu aceștia un acord pentru plata datoriilor.
- (3) Opoziția se judecă în camera de consiliu, cu citarea părților, de către instanța competentă.
- (4) Hotărârea pronunțată asupra opoziției este supusă numai apelului.

Art. 244: Modurile de încetare

Persoana juridică încetează, după caz, prin constatarea ori declararea nulității, prin fuziune, divizare totală, transformare, dizolvare sau desființare ori printr-un alt mod prevăzut de actul constitutiv sau de lege.

Art. 248: Lichidarea

- (4) Dacă încetarea persoanei juridice are loc prin fuziune, transformare sau prin divizare totală, nu se declanșează procedura lichidării."

b) Norma specială – Legea nr. 31/1990 a societăților – republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 115

- (2) Hotărârile sunt luate cu majoritatea voturilor deținute de acționarii prezenți sau reprezentați. Decizia de modificare a obiectului principal de activitate al societății, de reducere sau majorare a capitalului social, de schimbare a formei juridice, de fuziune, divizare sau de dizolvare a societății se ia cu o majoritate de cel puțin două treimi din drepturile de vot deținute de acționarii prezenți sau reprezentați.

(3) În actul constitutiv se pot stipula cerințe de cvorum și de majoritate mai mari.

Art. 233

(1) Dizolvarea societății are ca efect deschiderea procedurii lichidării. Dizolvarea are loc fără lichidare, în cazul fuziunii ori divizării totale a societății sau în alte cazuri prevăzute de lege.

Art. 238

(1) Fuziunea este operațiunea prin care:

- a) una sau mai multe societăți sunt dizolvate fără a intra în lichidare și transfera totalitatea patrimoniului lor unei alte societăți în schimbul repartizării către acționarii societății sau societăților absorbite de acțiuni la societatea absorbantă și, eventual, al unei plăți în numerar de maximum 10% din valoarea nominală a acțiunilor astfel repartizate; *sau*
- b) mai multe societăți sunt dizolvate fără a intra în lichidare și transfera totalitatea patrimoniului lor unei societăți pe care o constituie, în schimbul repartizării către acționarii lor de acțiuni la societatea nou-constituită și, eventual, al unei plăți în numerar de maximum 10% din valoarea nominală a acțiunilor astfel repartizate.

Art. 239

(1) Fuziunea sau divizarea se hotărăște de fiecare societate în parte, în condițiile stabilite pentru modificarea actului constitutiv al societății.

Art. 241

Administratorii societăților care urmează a participa la fuziune sau la divizare vor întocmi un proiect de fuziune sau de divizare, care va cuprinde:

- a) forma, denumirea și sediul social ale tuturor societăților implicate în fuziune sau divizare;
- b) fundamentarea și condițiile fuziunii sau ale divizării;
- c) condițiile alocării de acțiuni la societatea absorbantă sau la societățile beneficiare;
- d) data de la care acțiunile sau părțile sociale prevăzute la lit. c) dau deținătorilor dreptul de a participa la beneficii și orice condiții speciale care afectează acest drept;
- e) rata de schimb a acțiunilor sau părților sociale și cuantumul eventualelor plăți în numerar;
- f) cuantumul primei de fuziune sau de divizare;
- g) drepturile conferite de către societatea absorbantă sau beneficiara deținătorilor de acțiuni care conferă drepturi speciale și celor care dețin alte valori mobiliare în afară de acțiuni sau măsurile propuse în privința acestora;
- h) orice avantaj special acordat experților la care se face referire la art. 243³ și membrilor organelor administrative sau de control ale societăților implicate în fuziune sau în divizare;
- i) data situațiilor financiare ale societăților participante, care au fost folosite pentru a se stabili condițiile fuziunii sau ale divizării;
- j) data de la care tranzacțiile societății absorbite sau divizate sunt considerate din punct de vedere contabil ca aparținând societății absorbante sau uneia ori alteia dintre societățile beneficiare;

Art. 242

(1) Proiectul de fuziune sau de divizare, semnat de reprezentanții societăților participante, se depune la oficiul regis-

trului comerțului unde este înmatriculată fiecare societate, însoțit de o declarație a societății care încetează a exista în urma fuziunii sau divizării despre modul cum a hotărât să stingă pasivul sau, precum și de o declarație privitoare la modalitatea de publicare a proiectului de fuziune sau de divizare.

Art. 243²

- (1) Administratorii societăților care participă la fuziune sau la divizare trebuie să întocmească un raport scris, detaliat, în care să explice proiectul de fuziune sau de divizare și să precizeze fundamentul său juridic și economic, în special cu privire la rata de schimb a acțiunilor. În cazul divizării, raportul va include, de asemenea, criteriul de repartizare a acțiunilor.
- (2) Raportul trebuie să descrie, de asemenea, orice dificultăți speciale apărute în realizarea evaluării.
- (3) Administratorii societății divizate sau, după caz, ai fiecărei societăți implicate în fuziune trebuie să informeze adunarea generală a societății lor, precum și administratorii celorlalte societăți implicate în operațiune, astfel încât aceștia să poată informa, la rândul lor, adunările generale ale societăților respective asupra oricărei modificări substanțiale a activelor și pasivelor intervenite între data întocmirii proiectului de divizare/fuziune și data adunărilor generale care urmează să decidă asupra acestui proiect. Obligația de informare față de acționari/asociații și față de administratorii celorlalte societăți implicate în operațiunea de fuziune/divizare subzistă și în cazurile în care, în aplicarea art. 246¹, nu este convocată adunarea generală a acționarilor/asociaților.
- (4) Întocmirea raportului prevăzut la alin. (1) și comunicarea informațiilor prevăzute la alin. (4) nu sunt necesare în cazul în care decid astfel toți acționarii/asociații și toți deținătorii altor valori mobiliare care conferă drepturi de vot la fiecare dintre societățile participante la fuziune sau la divizare.

Art. 243³

- (1) Unul sau mai mulți experți, persoane fizice ori juridice, acționând pe seama fiecăreia dintre societățile care participă la fuziune sau divizare, dar independent de acestea, vor fi desemnați de către judecătorul-delegat pentru a examina proiectul de fuziune sau de divizare și a întocmi un raport scris către acționari.
- (2) Acest raport va preciza dacă rata de schimb a acțiunilor sau părților sociale este corectă și rezonabilă. Raportul va indica, de asemenea, metoda sau metodele folosite pentru a determina rata de schimb propusă, va preciza dacă metoda sau metodele folosite sunt adecvate pentru cazul respectiv, va indica valorile obținute prin aplicarea fiecăreia dintre aceste metode și va conține opinia experților privind ponderea atribuită metodelor în cauză pentru obținerea valorii reținute în final. Raportul va descrie, de asemenea, orice dificultăți deosebite în realizarea evaluării.
- (3) La cererea comună a societăților care participă la fuziune sau la divizare, judecătorul-delegat desemnează unul sau mai mulți experți acționând pentru toate societățile implicate, dar independent de acestea.
- (4) Fiecare dintre experții desemnați în conformitate cu prezentul articol are dreptul de a obține de la oricare dintre societățile care participă la fuziune sau la divizare toate informațiile și documentele relevante și de a face toate investigațiile necesare.
- (5) Examinarea proiectului de fuziune sau, după caz, de divizare și întocmirea raportului prevăzut la alin. (1) nu vor fi necesare dacă toți acționarii/asociații sau toți deținătorii altor valori mobiliare care conferă drepturi de vot la fiecare dintre societățile participante la fuziune sau la divizare decid astfel.

Art. 243⁴

În cazul unei fuziuni prin absorbție, prin care una sau mai multe societăți sunt dizolvate fără a intra în lichidare și transferă toate activele și pasivele lor unei alte societăți care deține toate acțiunile lor sau alte titluri conferind drepturi de vot în adunarea generală, următoarele articole nu se vor aplica: art. 241 lit. c)-e), art. 243², art. 243³, art. 244 alin. (1) lit. b) și f), art. 245 și art. 250 alin. (1) lit. b). Articolul 242 alin. (3) rămâne aplicabil.

Art. 243⁵

În cazul în care fuziunea prin absorbție este realizată de o societate absorbantă care deține cel puțin 90%, dar nu totalitatea acțiunilor/părților sociale sau a altor valori mobiliare ce conferă titularilor lor drept de vot în adunările

Facilități acordate în construcții în baza altor raporturi juridice generatoare de venituri asimilate salariilor

ÎNTREBARE:

Cenzorii și persoanele din consiliul de administrație beneficiază de facilitățile din construcții? Aceștia apar pe stat cu contract de muncă parțial.

SOLUȚIE FISCAL-CONTABILĂ:

Conform art. 60 pct. 5 lit. c) din Codul fiscal, astfel cum a fost introdus de O.U.G. nr. 114/2018, condiția privind nivelul veniturilor care trebuia îndeplinită pentru acordarea facilităților prevedea că „veniturile brute lunare din salarii și asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1)-(3), realizate de persoanele fizice pentru care se aplică scutirea, sunt cuprinse între 3.000 lei și 30.000 lei lunar inclusiv și sunt realizate în baza contractului individual de muncă”.

Astfel, pentru perioada de până la data de 21 iulie 2019 inclusiv, dacă și celelalte condiții sunt îndeplinite, facilitățile fiscale se acordă numai în cazul contractelor individuale de muncă.

O.U.G. nr. 43/2019 a modificat, începând cu 22 iulie 2019, această condiție de acordare a facilităților din sectorul construcții. Lit. c) a pct. 5 astfel modificată prevede că „veniturile brute lunare din salarii și asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1)-(3), realizate de persoanele fizice pentru care se aplică scutirea sunt calculate la un salariu brut de încadrare pentru 8 ore de muncă/zi de minimum 3.000 lei lunar.

Scutirea se aplică pentru sumele din venitul brut lunar de până la 30.000 lei, obținut din salarii și asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1)-(3), realizate de persoanele fizice. Partea din venitul brut lunar ce depășește 30.000 lei nu va beneficia de facilități fiscale.”

Prin urmare, O.U.G. nr. 43/2019 a stabilit plafonul minim al veniturilor brute realizate prin raportarea la un salariu brut de încadrare pentru 8 ore de muncă/zi de minimum 3.000 lei lunar, fără a mai face referire în mod expres la contractul individual de muncă, așadar, indiferent de raportul juridic generator de venituri din salarii și asimilate salariilor.

Potrivit Instrucțiunilor de completare a Declarației 112 aprobate prin O.M.F.P. nr. 3.063/2019, „condiția prevăzută la art. 60 pct. 5 lit. c) din Codul fiscal, privind salariul minim, în vigoare începând cu data de 22 iulie 2019, se consideră îndeplinită” și „în cazul altor raporturi juridice generatoare de venituri din salarii și asimilate salariilor decât contractele individuale de muncă, respectiv contract de administrare, de mandat și altele, pentru care venitul brut lunar nu este calculat la un salariu brut de încadrare pentru 8 ore de

Achiziție autoturism în leasing. Tichet Rabla. Înregistrări contabile

ÎNTREBARE:

Un contract de leasing pentru o mașină nu are nicio mențiune de diminuare a valorii contractului cu valoarea tichetului, voucher rabla. Factura de avans este plătită integral, iar firma de leasing a emis o factură cu contravaloarea voucherului (în josul paginii este menționat faptul că nu este de achitat). Ce operațiuni se fac?

SOLUȚIE FISCAL-CONTABILĂ:

Prima de casare (tichetul/voucherul „Rabla”) este definită de Ghidul de finanțare a Programului de stimulare a înnoirii Parcului auto național ca parte din prețul de achiziționare a unui autovehicul nou, susținută prin modalitate nerambursabilă din Fondul pentru mediu și acordată în schimbul predării spre casare a unui autovehicul uzat. Fiind definită ca parte a prețului de achiziție, prima de casare va fi evidențiată ca subvenție pentru investiții.

Înregistrările contabile sunt specifice casării unui mijloc fix și achiziției unui mijloc fix în leasing financiar la utilizator, parțial subvenționat, respectiv:

● Scoaterea din evidență a autoturismului predat:

%	=	2133
6583		„Mijloace de transport”
„Cheltuieli privind activele cedate și alte operațiuni de capital”		
2813		
„Amortizarea instalațiilor și mijloacelor de transport”		

● Evidențierea primirii primei de casare:

4451	=	4751
„Subvenții guvernamentale”		„Subvenții guvernamentale pentru investiții”

● Înregistrare achiziție autovehicul în regim de leasing financiar (mai puțin partea acoperită de prima de casare):

2133	=	167
„Mijloace de transport”		„Alte împrumuturi și datorii asimilate”

● Înregistrare factură pentru partea acoperită de prima de casare:

%	=	404
2133		„Furnizori de imobilizări”
„Mijloace de transport”		
4426		
„TVA deductibilă”		

<p style="text-align: center;">de natura salariilor” 4315 „Contribuția de asigurări sociale” 4316 „Contribuția de asigurări sociale de sănătate”</p>
--

La calculul sumei din 444 se ia în considerare și valoarea tichetelor de masă acordate.

În concluzie, opinia mea este că tichetele de masă acordate pe suport electronic se evidențiază în contabilitate tot prin contul 5328, chiar dacă nu au o formă fizică.

Nu se virează pur și simplu pe cardul salariatului sumele respective, ci se achiziționează de la unitățile emitente (unitățile emitente virează sumele pe card numai dacă angajatorii au achitat unității emitente, la data stabilită pentru transfer, contravaloarea nominală totală a tichetelor de masă pe suport electronic achiziționate și costurile legate de emiterea tichetelor de masă pe suport electronic).

Forma de colaborare pentru un workshop. Voluntariat sau drepturi de autor

ÎNTREBARE:

Firma are un contract în care face workshopuri cu copii în școală, iar aceste workshopuri, prin contract, trebuie susținute de un psiholog școlar care însă nu este plătit de firmă. Este un fel de voluntariat. Cum se poate demonstra că evenimentul făcut într-o zi a fost susținut de un psiholog? Care sunt înregistrările contabile?

SOLUȚIE FISCAL-CONTABILĂ:

Evident, este necesar să existe o formă contractuală pentru serviciile prestate de persoana respectivă.

În cazul voluntariatului există obligația părților de a încheia un contract scris de voluntariat, în limba română, care este înregistrat la registrul de evidență anterior începerii activității.

Este important de subliniat aici că aceste contracte sunt încheiate exclusiv de ONG-uri, nu și de companii, având în vedere că definiția organizației-gazdă care încheie contractele de voluntariat cuprinde doar persoane juridice de drept public și privat, fără scop lucrativ. De aici reiese că diversele programe de internship organizate de companii nu se încadrează în activități de voluntariat.

Dacă există un ONG ce delegă persoana respectivă la sediul societății pentru susținerea cursurilor cu titlu gratuit, este perfect valabil, se poate consemna într-un document semnat de prezență, faptul că psihologul a susținut prelegerile în ziua respectivă, durata cursului și, bineînțeles, semnătura prestatorului.

În varianta nr. 2, colaborarea se face în anumite condiții, pe o sumă modică.

O formă contractuală potrivită ar fi cea a cesiunii drepturilor de autor, pentru o sumă simbolică.

În cazul cursurilor pentru copii susținute de psihologi, se poate aprecia că aceștia din urmă țin prelegeri/cursuri ce pot fi încadrate astfel în materia reglementată de Legea nr. 8/1996 cu privire la cesiunea dreptului de autor.

În consecință, se poate încheia un contract de cesiune a drepturilor conexe drepturilor de autor, psihologii putând fi recunoscuți și protejați pentru prestațiile în cadrul prelegerilor, ca titulari de drepturi de autor de Legea nr. 8/1996.